

Sygn. akt IV U 688/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 grudnia 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Katarzyna Antoniak

Protokolant	st. sekr. sądowy Marta Żuk
-------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 8 grudnia 2015r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania A. J.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 8 kwietnia 2015 r. (Nr (...))

w sprawie A. J.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o wysokość renty rolniczej

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że A. J. przysługuje prawo do wypłaty części uzupełniającej renty rolniczej od 01 kwietnia 2015 roku.

Sygn. akt: IV U 688/15 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 8 kwietnia 2015r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, działając na podstawie przepisów ustawy z 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników oraz ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, przyznał A. J. prawo do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy na okres od 1 kwietnia 2015r. do 31 marca 2018r., jednocześnie zawiesił wypłatę części uzupełniającej renty w 50% z powodu prowadzenia przez ubezpieczonego działalności rolniczej.

Odwołanie od w/w decyzji złożył A. J., zaskarżając ją w części dotyczącej zawieszenia w 50% części uzupełniającej renty i domagając się wypłaty renty w całości. W uzasadnieniu stanowiska wskazał, że wbrew twierdzeniom organu rentowego nie prowadzi działalności rolniczej. Gospodarstwo rolne o powierzchni około 1,75 ha, którego jest właścicielem po rozwodzie z żoną, nie jest uprawiane od ponad 20 lat i nie przynosi żadnych pożytków. Nadto wskazano, iż od kilku lat wnioskodawca próbuje sprzedać nieruchomości, bowiem znajduje się w trudnej sytuacji materialnej (odwołanie k.1-2v akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, przywołując argumentację wskazaną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.4 akt sprawy).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Ubezpieczony A. J., urodzony w dniu (...), jest właścicielem gospodarstwa rolnego o powierzchni 1,7602 ha położonego we wsi I.. Ubezpieczony jest rozwiedziony. Nie prowadzi działalności rolniczej. Nie zakupił maszyn rolniczych, nie prowadzi żadnych upraw ani nie hoduje inwentarza. Nieruchomość nie jest użytkowana, porośnięta jest krzakami (zaświadczenie o wielkości użytków rolnych k.3 akt rentowych, wywiad zawodowy k.9 akt rentowych; zeznania świadków: R. O. k.28v akt sprawy – nagranie od minuty 8 do 10 i J. Ż. k.28v akt sprawy – nagranie od minuty 10 do 13).

W dniu 26 lutego 2015r. ubezpieczony wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o rentę z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym na dalszy okres (wniosek k.81 akt rentowych). W momencie złożenia wniosku ubezpieczony miał przyznane prawo do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy do 31 marca 2015r. (decyzja z 28 stycznia 2013r. k.77-78 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez lekarza rzeczoznawcę Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, który w orzeczeniu z 27 marca 2015r. uznał ubezpieczonego za okresowo całkowicie niezdolnego pracy w gospodarstwie rolnym na dalszy okres do marca 2018r. z powodu rozpoznanej schizofrenii paranoidalnej (orzeczenie lekarza rzeczoznawcy KRUS z 27 marca 2015r. k.84-86 akt rentowych). W oparciu o powyższe orzeczenie decyzją z 8 kwietnia 2015r. organ rentowy przyznał ubezpieczonemu prawo do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym od 1 kwietnia 2015r. do 31 marca 2018r., jednocześnie zawiesił w 50% wypłatę części uzupełniającej renty wskazując na prowadzenie przez ubezpieczonego działalności rolniczej (zaskarżona decyzja z 8 kwietnia 2015r. k.87 akt rentowych).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego A. J. okazało się uzasadnione i jako takie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art.28 ust.1 ustawy z 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz.U. z 2015r, poz.704 ze zm.) wypłata renty rolniczej z ubezpieczenia ulega częściowemu zawieszeniu na zasadach określonych w ust.2-8, jeżeli rencista prowadzi działalność rolniczą, przy czym zgodnie z ustępem 4 powyższego przepisu uznaje się, że rencista zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej, jeżeli ani on, ani jego małżonek nie jest właścicielem (współwłaścicielem) lub posiadaczem gospodarstwa rolnego w rozumieniu przepisów o podatku rolnym i nie prowadzi działu specjalnego.

Analizując okoliczności sprawy Sąd doszedł do przekonania, że organ rentowy dokonał błędnej wykładni przepisu art.28 ust.4 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników i doszedł do niewłaściwego wniosku, że ubezpieczony jako rencista nie zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej. W ocenie Sądu, powyższy przepis nie reguluje wyczerpująco sytuacji, w których uzasadnione jest przyjęcie, że rencista zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej, ale wskazuje jedno z kryteriów, kiedy należy uznać, że rencista nie prowadzi już działalności rolniczej. Z przepisu tego nie wynika natomiast, że przez sam fakt, iż rencista lub jego małżonek jest właścicielem gospodarstwa rolnego, uzasadnione jest przyjęcie, że rencista ten nie zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej. Zdaniem Sądu o tym, czy rencista zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej decyduje każdorazowo stan faktyczny, a zatem fakt, czy dana osoba rzeczywiście prowadzi działalność rolniczą - pracuje w gospodarstwie rolnym. Na stanowisku takim stoi również Sąd Najwyższy (vide: uchwała SN z 6 maja 2004r., II UZP 5/04, OSNP 2004/22/389), wskazując, że wypłata części uzupełniającej świadczenia rolnika, który będąc właścicielem lub posiadaczem gospodarstwa rolnego faktycznie nie prowadzi w nim działalności rolniczej w rozumieniu art. 6 pkt 3 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników nie ulega zawieszeniu na podstawie art. 28 ust. 1 i 3 w związku z ust. 4 tej ustawy. Przez działalność rolniczą rozumie się działalność w zakresie produkcji roślinnej lub zwierzęcej, w tym ogrodniczej, sadowniczej, pszczelarskiej i rybnej.

W niniejszej sprawie bezsporne jest, że A. J. jest właścicielem gospodarstwa rolnego o powierzchni 1,7602 ha położonego w miejscowości I.. Przeprowadzone postępowanie dowodowe pozwoliło jednak ustalić, że ubezpieczony nie prowadzi działalności rolniczej, nie zakupił maszyn rolniczych, nie prowadzi żadnej produkcji roślinnej ani nie hoduje zwierząt. Nieruchomość nie jest użytkowana, zaś ubezpieczony utrzymuje się z renty rolniczej. Powyższe potwierdzają spójne i logiczne zeznania świadków sąsiada ubezpieczonego R. O. oraz sołtysa J. Ż., które korespondują z wyjaśnieniami złożonymi przez ubezpieczonego, a którym Sąd dał wiarę w całości. Ponadto podkreślenia wymaga,

że ubezpieczony od kilku lat jest osobą poważnie chorą, co wpływa na jego całkowitą niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym, a tym samym z racji choroby nie jest w stanie prowadzić działalności rolniczej. Co za tym idzie, w ocenie Sądu, A. J. przysługuje prawo do wypłaty części uzupełniającej renty rolniczej od 1 kwietnia 2015 roku, bez jakichkolwiek potrąceń z tytułu zawieszenia, gdyż nie ma do tego podstaw.

Mając na uwadze powyższe okoliczności na podstawie art.477¹⁴§2 kpc Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w wyroku.